

Στο μικροσκόπιο τα στατιστικά στοιχεία

Αθήνα και Βρυξέλλες συνεργάζονται και πάλι για να εντοπίσουν τυχόν ανακρίβειες στην αποτύπωση οικονομικών μεγεθών

Του ΣΩΤΗΡΗ ΝΙΚΑ

«Μούρα σύννεφα» έχουν αρχίζει να μαζεύονται πάλι πάνω από τα ελληνικά στατιστικά στοιχεία. Το πιο σύντομο ανέκδοτο στους οικονομικούς κόλπους διεθνώς -τα «greek statistics»- φωνιζεται ότι «ξεκάσθηκε», αλλά για λίγο. Ωστόσο, οι επικείμενες ανακοινώσεις της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας (Eurostat), για την πορεία του ελλείμματος και του χρέους της Ελλάδας στις 22 Οκτωβρίου, επαναφέρει το ζήτημα στην επιφάνεια, με Αθήνα και Βρυξέλλες να έχουν αρχίσει να ανησυχούν για πιθανή νέα αρνητική αντίδραση των αγορών.

Το τελευταίο διάστημα, στελέχη της Eurostat βρίσκονται σε στενή συνεργασία με την ανεξάρτητη πλέον Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ). Στόχος είναι να εντοπιστούν όλες οι «γκρίζες ζώνες» των ελληνικών στατιστικών στοιχείων και να καταγραφούν άμεσα στα οικονομικά μεγέθη της χώρας (κυρίως στο χρέος), έτσι ώστε να σταματήσει η ιστορία των greek statistics. Ακόμα και αυτή τη στιγμή οι δύο υπηρεσίες συνεχίζουν να συνεργάζονται. Το πότε θα ολοκληρωθεί η καταγραφή των πραγματικών στοιχείων της ελληνικής οικονομίας είναι άγνωστο. Πληροφορίες αναφέρουν ότι έχει τεθεί ατύπως ένα χρονοδιάγραμμα το οποίο προβλέπει πως την ερχόμενη άνοιξη θα πρέπει να έχει τελειώσει η υπόθεση greek statistics. Ωστόσο, κανένας δεν μπορεί να δηλώσει με βεβαιότητα ότι αυτό θα συμβεί.

Με βεβαιότητα, όμως, δηλώνεται προς την «Κ», από παράγοντες που βρίσκονται κοντά στις διαδικασίες, πως «ότι εντοπίζεται καταγράφεται». Η επαλήθευση αυτού ήρθε την Παρασκευή, με την κυβέρνηση να αποφασίζει να εγγράψει στο δημόσιο χρέος ποσό άνω των 4 δισ. ευρώ. Πρόκειται για τα χρέη των ΕΛΓΑ και του ΟΠΕΚΕΠΕ, τα οποία είχαν δημιουργηθεί από την πληρωμή ενισχύσεων προς τους αγρότες.

Οι «γκρίζες ζώνες» των ελληνικών στατιστικών στοιχείων επικεντρώνονται σε τρία σημεία:

1. Συμφωνίες ανταλλαγών (swaps). Κατ' αρχάς πρέπει να σημειώσουμε ότι δεν είναι όλα τα swaps «κακά». Δηλαδή, δεν επιβαρύνουν το δημόσιο χρέος όλες οι συμφωνίες ανταλλαγών που έχει συνάψει το Δημόσιο. Αντιθέτως, υπάρχουν αρκετές οι οποίες είναι επωφελείς για το κράτος και κάποιες που είναι «αδιάφορες» για το χρέος του δημοσίου τομέα.

Ωστόσο, υπάρχουν και κάποια «αμαρτωλά» swaps που επιβαρύνουν κατευθείαν το δημόσιο χρέος. Ενα α-

πό αυτά είναι το γνωστό πλέον swap που είχε γίνει επί Ν.Δ. στο αρχικό swap της Goldman Sachs, και όπως όλα δείχνουν θα επιβαρύνει το χρέος κατά περίπου 5 δισ. ευρώ. Αυτή τη στιγμή γίνεται προσπάθεια εντοπισμού και άλλων αντίστοιχων swaps, τα οποία, εφόσον έχουν συναφθεί, θα περάσουν στο χρέος και φυσικά θα το αυξήσουν.

Σαφής εικόνα για το ύψους των swaps που έχει συνάψει η Ελλάδα δεν έχει δημοσιοποιηθεί από τις αρμόδιες αρχές. Η ασάφεια αυτή έχει οδηγήσει αρκετούς αναλυτές -που θέλουν να δημιουργήσουν και αρνητικό κλίμα- να υποστηρίξουν ότι η αξία όλων των ειδών swaps που έχει η Ελλάδα ανέρχεται περίπου στο ένα τρίτο του δημόσιου χρέους.

2. Υποχρεώσεις γενικής κυβέρνησης. Ενα από τα μεγάλα ερωτήματα στη διαδικασία καταγραφής των στατιστικών στοιχείων του Δημοσίου είναι η οικονομική κατάσταση των φορέων της γενικής κυβέρνησης (των ασφαλιστικών ταμείων, των ΟΤΑ και των νοσοκομείων). Αυτή τη στιγμή το οικονομικό επιτελείο προσπαθεί να συγκεντρώσει για πρώτη φορά αξιόπιστα στοιχεία για τα οικονομικά των φορέων της γενικής κυβέρνησης. Μια πρώτη εικόνα που υπάρχει δείχνει ότι οι υποχρεώσεις μόνο των δήμων ανέρχονται σε κάτι παραπάνω από 1,7 δισ. ευρώ. Όμως, κανείς δεν μπορεί να πει με ασφάλεια ποιο είναι το μέγεθος των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει το Δημόσιο για το μέλλον.

3. ΔΕΚΟ. Τα οικονομικά των ΔΕΚΟ είναι μια άλλη πληγή του κρατικού προϋπολογισμού. Τράνο παράδειγμα των κινδύνων που υπάρχουν είναι αυτό του ΟΣΕ. Οι ελλειμματικές ΔΕΚΟ δανείζονται συνεχώς με την εγγύηση του Δημοσίου για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Όταν λήγουν τα δάνειά τους, δεν μπορούν να τα αποπληρώσουν, με αποτέλεσμα να καταπίπτουν οι εγγυήσεις επιβαρύνοντας το δημόσιο χρέος. Για τον λόγο αυτό και η τρόικα επέβαλε στην κυβέρνηση να εγγράψει το συσσωρευμένο χρέος του ΟΣΕ (ύψους περίπου 10 δισ. ευρώ) στο δημόσιο χρέος, ενώ αντίστοιχη εξέλιξη μπορεί να υπάρξει και για άλλες ΔΕΚΟ που είναι συστηματικά ελλειμματικές (κυρίως οι συγκοινωνιακές και οι αμυντικές επιχειρήσεις, όπως τα ΕΑΣ), οδηγώντας σε νέα αύξηση του χρέους. Για φέτος εκτιμάται ότι θα καταπέσουν εγγυήσεις ύψους 1,5 δισ. ευρώ, όταν αρχικά υπολογιζόταν σε 300 εκατ. ευρώ. Αυτήν την εβδομάδα, ο ΟΣΕ θα επιδιώσει να πάρει δάνειο περίπου 600 εκατ. ευρώ για να καλύψει παλαιότερο δάνειο που λήγει. Αν δεν πληρωθεί το παλαιό δάνειο έως τις 12 Οκτωβρίου, τότε το παραπάνω ποσό θα εγγραφεί στο δημόσιο χρέος.

Greek statistics σε... αριθμούς

Το νεφελώδες τοπίο στα μεγέθη της ελληνικής οικονομίας που τριπλίζει την αξιοπιστία τους και απειλεί την πιστή εκτέλεση του προϋπολογισμού και του Μνημονίου.

Το πρόβλημα βρίσκεται στη διάλυση της δημόσιας διοίκησης

Του ανταποκριτή μας στις ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΚΑΓΙΑΝΝΗ

Κοντεύει ένας χρόνος από την ημέρα που ο υπουργός Οικονομικών κ. Γιώργος Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε στους Ευρωπαίους εταίρους μας ότι τα στατιστικά στοιχεία που τους δίναμε ήταν, για να το θέσουμε κομψά, παντελώς αναξιόπιστα. Η παραγωγή και συλλογή αξιόπιστων στατιστικών στοιχείων ήταν από τις βασικές προτεραιότητες που έθεσε τότε ο κ. Παπακωνσταντίνου. Και ορθώς: χωρίς στατιστικά στοιχεία είναι αδύνατη η οποιαδήποτε χάραξη οικονομικών πολιτικών.

Σε επίπεδο εντυπώσεων η αποκατάσταση των σχέσεων με την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία, μέσω της καλής και ειλικρινούς συνεργασίας, θα ήταν από τις πρώτες «μάχες» που θα έπρεπε και θα μπορούσε να κερδίσει η Ελλάδα στην προσπάθεια να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της. Όταν τον περασμένο Απρίλιο η Eurostat ανακοίνωσε τα στοιχεία για το έλλειμμα και το χρέος της Ελλάδας,

Ακόμη και σήμερα το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δεν γνωρίζει ποιες είναι οι δανειακές υποχρεώσεις του Δημοσίου προς ιδιώτες.

χάσαμε την πρώτη «αψιμαχία». Για ακόμη μία φορά η Eurostat είχε επιφυλάξεις για τα τελικά νούμερα. Η Αθήνα δεν είχε κοινοποιήσει όλα τα στοιχεία για συναλλαγές που είχε κάνει τη προηγούμενα χρόνια με τη περίφημη Credit Default Swaps (CDS). Ως εκ τούτου η Eurostat επιφυλάχθηκε να αναθεωρήσει τις προβλέψεις της προσθέτοντας 0,3%-0,5% του ΑΕΠ στο έλλειμμα του 2009 (σήμερα υπολογίζεται στο 13,6%) και 5%-7% του ΑΕΠ στο χρέος (115%). Ήταν νωρίς, θα μπορούσε να πει κανείς, και δεν προλάβαμε... Το επόμενο καμπανάκι ήλθε στις 2 Σεπτεμβρίου όταν ο γενικός διευθυντής της Eurostat κ. Βάλτερ Ράντερμαχερ,

μιλώντας στο αμερικανικό πρακτορείο ειδήσεων Bloomberg, είπε πως ακόμη δεν έχει όλα τα στοιχεία για τις συναλλαγές με CDS. Μπορεί η παρέμβαση του κ. Ράντερμαχερ να ήταν εξαιρετικά άκομψη και να προκάλεσε δυσάρεσκα στην Κομισιόν, ωστόσο το πρόβλημα παραμένει.

Ήδη το κλίμακιο της Eurostat που είχε ταξιδέψει στην Ελλάδα, προκειμένου να συλλέξει στοιχεία για την επόμενη ανακοίνωση ελλείμματος και χρέους στις 22 Οκτωβρίου, επέστρεψε αυτήν την εβδομάδα στο Λουξεμβούργο. Η συνεργασία της Eurostat με τη νέα ανεξάρτητη Ελληνική Στατιστική Αρχή είναι σαφώς καλύτερη απ' ό,τι ήταν τον περασμένο Απρίλιο. Αρκεί όμως αυτό ώστε να αποφύγουμε, για πρώτη φορά, επιφυλάξεις από την πλευρά της Eurostat;

Φαίνεται πως σήμερα το πρόβλημα δεν είναι η πρόσθεση των ελληνικών αρχών να εξαπατήσουν τη Eurostat. Κάτι είναι κι αυτό, αλλά δεν είναι και για να το παυνεύομαστε. Το πρόβλημα κατά κύριο λόγο είναι η γενικότερη διάλυση της ελληνικής δημόσιας διοίκησης.

Όταν επί δεκαετίες στελεχώνεις τη δημόσια διοίκηση με άσχετα πολιτικά πρόσωπα, που όχι μόνο δεν γνωρίζουν τη δουλειά αλλά επιπλέον διαλύουν το όποιο αίσθημα αξιοκρατίας της δημοσιοϋπαλληλικής ιεραρχίας, δεν γίνεται μετά να απαιτείς σοβαρά αποτελέσματα.

Δεν αρκεί ο κ. Παπακωνσταντίνου να δώσει εντολή να παραδοθούν όλα τα στοιχεία για τα CDS στη Eurostat. Κάποιος πρέπει να τα βρουν. Αλλά πώς να τα βρουν όταν ακόμη και σήμερα το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δεν γνωρίζει ποιες είναι οι δανειακές υποχρεώσεις του Δημοσίου προς ιδιώτες; Όταν δεν υπάρχουν ικανά μέσα στελέχη που θα φέρουν εις πέρας την (όποια) εντολή του υπουργού Οικονομικών;

Φαίνεται λοιπόν πως σήμερα δεν προσπαθούμε πια να εξαπατήσουμε τους εταίρους μας. Παρ' όλα αυτά, μετά δυσκολίας προσπαθούμε να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας. Κρίμα, γιατί η μάχη των στατιστικών στοιχείων είναι η πρώτη που μπορούμε να κερδίσουμε.

Τα βασικά σενάρια παράτασης του χρόνου αποπληρωμής του χρέους

Ολοι αποκλείουν το ενδεχόμενο παράτασης του Μνημονίου. Δηλαδή, της παραχής νέων δανείων και της επιβολής επιπλέον μέτρων μετά τη λήξη του τριανού. Κανείς, όμως, δεν μπορεί να αποκλείσει ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) και οι χώρες της Ευρωζώνης δεν θα δώσουν «ανάσω» στην Ελλάδα, παρατείνοντας τον χρονικό ορίζοντα αποπληρωμής δανείων ύψους 110 δισ. ευρώ που θα λάβει η Ελλάδα έως τα μέσα του 2013, εφόσον εφαρμόζει το Μνημόνιο.

Σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για μια καθαρά πολιτική απόφαση τόσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο όσο και σε ό,τι έχει να κάνει με το Ταμείο. Μια απόφαση, όμως, που εάν ληφθεί, μπορεί να ωφελήσει την Ελλάδα ακόμα και κατά 43 δισ. ευρώ σε κάποιες χρονιές, ανάλογα με τις αλλαγές που θα γίνουν στο σύστημα αποπληρωμής των δανείων. Μετά τον εκπρόσωπο του ΔΝΤ για την Ελλάδα, κ. Π. Τόμσεν, πληθαίνουν οι φωνές που υποστηρίζουν πως η χώρα δεν θα μείνει στο έλεος των αγορών, από το 2013 και μετά, χωρίς την προστασία εκείνων που συντάξαν το σκληρό οικονομικό πρόγραμμα που εφαρμόζεται σήμερα. Ο κ. Τόμσεν πριν από περίπου 15 με 20 μέρες είπε, μάλιστα σε επενδυτές, ότι η Ελλάδα δεν θα αφεθεί στην τύχη της μετά τη λήξη του προγράμματος.

Διεθνείς αναλυτές χαρακτηρίζουν μονόδρομο την παράταση της αποπληρωμής των δανείων ύψους 110 δισ. ευρώ. Σε διαφορετική περίπτωση, υποστηρίζουν, μιλώντας στην «Κ», ότι οι τριετείς οικονομικοί πρόγραμμα μπορεί και να μην έχει το αναμενόμενο αντίκρυσμα. Και στο εσωτερικό, όμως, οργανισμοί και τράπεζες έχουν αρχίσει να θεωρούν επιβεβλημένη την επιμήκυνση της αποπληρωμής των δανείων αυτών. Στην πράξη, οι πληροφορίες θέλουν το οικονομικό επιτελείο να μελετάει μαζί με τους εκπροσώπους της τρόικας τα πιθανά σενάρια για το πώς θα γίνει αυτή η παράταση στην αποπληρωμή των δανείων.

Ωστόσο, είναι πολύ νωρίς ακόμα για να συμβεί κάτι τέτοιο, ενώ θα πρέπει ταυτόχρονα να συντρέξουν τουλάχιστον δύο πολύ σημαντικές προϋποθέσεις: **1.** Θα πρέπει η Ελλάδα να έχει εφαρμόσει κατά γράμμα το Μνημόνιο και να έχει επιτύχει τους στόχους που τίθενται σε αυτό. **2.** Μια τέτοια αλλαγή θα πρέπει να εγκριθεί τόσο από το ΔΝΤ όσο και από τις χώρες της Ευρωζώνης. Και αν από το ΔΝΤ φαίνεται εύκολο να πάρει το «Ο.Κ.», από την Ευρωζώνη θα χρειαστεί πιθανότατα την έγκριση των Κοινοβουλίων κάθε χώρας.

Αυτή τη στιγμή, η συμφωνία που έχει υπογράψει η κυβέρνηση με την τρόικα για τον τρόπο αποπληρωμής των δανείων του μνη-

Η ετήσια επιβάρυνση αποπληρωμής του δανείου από τον μηχανισμό στήριξης

5 Περίοδος χάριτος (έτη)
2 Ετη αποπληρωμή

	Βασικό σενάριο	ΒΑΣΙΚΟ ΣΕΝΑΡΙΟ				
		1ο ΣΕΝΑΡΙΟ (5 2)	2ο ΣΕΝΑΡΙΟ (7 2)	3ο ΣΕΝΑΡΙΟ (5 5)	4ο ΣΕΝΑΡΙΟ (4 3)	5ο ΣΕΝΑΡΙΟ (5 3)
2011	20,2	20,2	20,2	20,2	20,2	20,2
2012	33,5	33,5	33,5	33,5	33,5	33,5
2013	30,7	24,6	24,6	24,6	24,6	24,6
2014	54,7	26,1	26,1	26,1	30,2	26,1
2015	63,2	26,2	20,1	22,6	39,2	24,2
2016	41,0	43,5	14,9	26,4	47,7	34,0
2017	27,4	64,7	27,7	41,3	54,0	54,4
2018	10,1	35,9	38,4	31,7	27,4	42,2
2019	24,4	30,2	67,5	46,4	28,2	42,0
2020	5,3	5,6	31,4	24,9	5,5	9,1
2021	0	0	5,8	10,6	0	0,2
2022	8,9	8,9	9,2	11,0	8,9	8,9
2023	0	0	0	0,1	0	0
2024	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5
2025	27,7	27,7	27,7	27,7	27,7	27,7

Πώς διαμορφώνονται οι δόσεις αποπληρωμής των 110 δισ. ευρώ, βάσει ενναλλακτικών σεναρίων. Ετήσιες δόσεις σε δισ. ευρώ

Περίοδος χάριτος **3** ΧΡΟΝΙΑ
Ετη αποπληρωμή **2** ΧΡΟΝΙΑ

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΔΑΝΕΙΟΥ
110
δισ. ευρώ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Υστέρηση εσόδων 3,8 δισ. ευρώ

Καθίζηση εμφανίζει η εισπραξη εσόδων στο εννιάμηνο, καθώς η απόκλιση από τον στόχο του Μνημονίου ξεπερνά τα 3,8 δισ. ευρώ. Η απόκλιση αυτή αφορά τη διαφορά από τον ετήσιο στόχο του Μνημονίου. Αυτό σημαίνει ότι, για να επιτευχθεί μέχρι τέλος του έτους ο στόχος, θα πρέπει μηνιαίως να εισέρχονται στα κρατικά ταμεία περίπου 6 δισ. ευρώ. Όσον αφορά τον Σεπτέμβριο, τα έσοδα παρουσίασαν ετήσια αύξηση 5,3%, ενώ οι εισπράξεις από ΦΠΑ ήταν αυξημένες κατά 16,9%. Τα ενθαρρυντικά μηνύματα από το πρώτο 20ήμερο του Σεπτεμβρίου, όταν τα έσοδα αυξάνονταν με ρυθμούς άνω του 22%, δεν συνε-

στηκαν μέχρι το τέλος του μήνα. Το γεγονός ότι μέχρι τέλους έτους απαιτούνται επιπλέον 18 δισ. ευρώ προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος του Μνημονίου, σηματοδοτεί πιθανό την ανάγκη για νέα μέτρα -έστω και τη τελευταία τρίμηνο του έτους- ή βίαιη περικοπή των δαπανών. Το οικονομικό επιτελείο ελπίζει πλέον στην ένταξη όσο το δυνατόν περισσότερων επιχειρήσεων και ελεύθερων επαγγελματιών στην περαίωση. Στελέχη του υπ. Οικονομικών αναφέρουν ότι, εφόσον ενταχθούν όλοι οι ελεύθεροι επαγγελματίες και όλες οι επιχειρήσεις στην περαίωση, τότε θα εισπραχθεί άνω του 1 δισ. ευρώ το 2010.

χανισμού στήριξης προβλέπει ότι κάθε δάνειο θα αρχίζει να αποπληρώνεται ύστερα από τρία χρόνια και κατά τη διάρκεια των επόμενων δύο ετών (σε οκτώ ισόποσες δόσεις). Η συζήτηση για την παράταση της αποπληρωμής των δανείων των 110 δισ. ευρώ έχει να κάνει με την αλλαγή αυτού του συστήματος «3+2» (3 χρόνια περιόδους χάριτος και αποπληρωμή σε 2 χρόνια). Οι εναλλακτικές λύσεις περιλαμβάνουν την αύξηση της περιόδου χάριτος ακόμα και κατά 4 χρόνια και την επιμήκυνση της περιόδου αποπληρωμής έως και 3 χρόνια. Αν, για παράδειγμα, το «3+2» γίνει «7+2», οι δανειακές ανάγκες της Ελλάδας για την κάλυψη μόνο των λήξεων των δανείων που θα έχει το 2015 θα πέσουν αυτομάτως κατά 43,1 δισ. Ωστόσο, το ποσό των 43,1 δισ., που θα «γλιτώσει» η Ελλάδα το 2015, θα πρέπει να το πληρώσει το 2019.

Η κρίσιμη 15ετία

Καθοριστικός παράγοντας για το πώς θα αλλάξει το σύστημα αποπληρωμής των δανείων του μηχανισμού στήριξης -εφόσον αποφασιστεί- είναι οι δανειακές ανάγκες που έχει η Ελλάδα μέσα στην επόμενη 15ετία. Η Ελλάδα θα κληθεί να αποπληρώσει ομόλογα 250 δισ. στα επόμενα 15 χρόνια, από το σύνολο των 330 δισ. ευρώ που είναι το ελληνικό χρέος. Οι μεγαλύτερες ανάγκες αναχρηματοδότησης -χωρίς να συμπεριλαμβάνονται τα δάνεια 110 δισ. ευρώ- εντοπίζονται το 2012 (33,5 δισ. ευρώ). Στον αντιποδο βρίσκονται το 2018 (9,8 δισ. ευρώ) και τα έτη από το 2020 και μετά, με εξαίρεση το 2025, όταν λήγουν ομόλογα 27,7 δισ. Αυτό σημαίνει ότι από τη στιγμή που θα προωθηθεί μια αλλαγή στον τρόπο αποπληρωμής των 110 δισ. ευρώ, οι μεγάλες δανειακές ανάγκες θα πρέπει να «πέφτουν» στα έτη με τις λιγότερες λήξεις των υπόλοιπων ομολόγων.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΑΣ

Οι τελικές ρυθμίσεις της περαιώσης που «διαγράφει» τα βιβλία της 10ετίας

Οροι και προϋποθέσεις για την ένταξη στο ευνοϊκό καθεστώς της... γενικής αμνηστίας

Του **ΠΡΟΚΟΠΗ ΚΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ**

Φορολογική «αμνηστία» για τις αμαρτίες της τελευταίας δεκαετίας παρέχει το υπουργείο Οικονομικών σε επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες με το νομοσχέδιο που ψηφίσθηκε την περασμένη Πέμπτη. Η αδυναμία είσπραξης δημοσίων εσόδων ανάγκασε την ηγεσία του υπουργείου Οικονομικών να ενεργοποιήσει για δέκατη φορά την περαίωση, με στόχο την άντληση εσόδων όχι μόνο για το τρέχον έτος αλλά και τα επόμενα δύο.

Στη ρύθμιση μπορούν να υπαχθούν επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες των οποίων τα βιβλία και φορολογικά στοιχεία έχουν κατασχεθεί από το ΣΔΟΕ ή την Εφορία λόγω φοροδιαφυ-

Η αδυναμία είσπραξης εσόδων ανάγκαζε το υπ. Οικονομικών να ενεργοποιήσει για 10η φορά την περαίωση.

γής, όσοι δεν έχουν υποβάλει εκκαθαριστικές δηλώσεις ΦΠΑ και γενικότερα όσοι έχουν μικρές ή μεγάλες παραβάσεις από το 2000 έως το 2009. Ταυτόχρονα όσοι αποφασίσουν να υπαχθούν στη ρύθμιση θα μπορούν να καταστρέφουν βιβλία και στοιχεία για την εξάετία 2000-2005. Ειδικότερα, η μεγαλύτερη ρύθμιση που έγινε και αφορά 2.500.000 ανέλεγκτες χρήσεις προβλέπει:

- Το ελάχιστο ποσό για τους επιπνευματίες που τηρούν βιβλία πρώτης κατηγορίας ανέρχεται στα 300 ευρώ. Για όσους τηρούν βιβλία β' κατηγορίας το ποσό φθάνει τα 700 ευρώ εάν πρόκειται για ελεύθερους επαγγελματίες και 500 ευρώ για επιχειρήσεις. Για τις επιχειρήσεις με βιβλία γ' κατηγορίας ο ελάχιστος φόρος ανά χρήση ανέρχεται στα 700 ευρώ, ενώ για τους ελεύθερους επαγγελματίες στα 1.000 ευρώ.
- Όσοι αποφασίσουν να εναχθούν στην περαίωση θα πρέπει να προκαταβάλλουν το 20% του φόρου που προκύπτει, ενώ το ποσό δεν μπορεί να είναι κάτω των 500 ευρώ.
- Όσοι υπαχθούν στην περαίωση θα καταβάλλουν τον φόρο σε έξι μηνιαίες δόσεις όταν το πο-

Οι τελικές ρυθμίσεις της περαιώσης							Φόρος ανά χρήση	
Ελάχιστα ποσά ανά χρήση σε ευρώ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ			ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ			ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΑ ΕΣΟΔΑ ΑΝΑ ΑΝΕΛΕΓΚΤΗ ΧΡΗΣΗ	ΦΟΡΟΣ ΠΕΡΑΙΩΣΗΣ ΜΙΑΣ ΧΡΗΣΗΣ ΓΙΑ Α.Ε. Ή Ε.Π.Ε.
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΒΙΒΛΙΩΝ	A	B	F	A	B	F		
Ελάχιστος φόρος ανά χρήση που περαιώνεται	300	500	700	-	700	1.000	100.000	700
Σύνολο φόρου για το κλείσιμο όλων των χρήσεων 2000-2009	3.000	5.000	7.000	-	7.000	10.000	150.000	700
							300.000	1.575
							600.000	3.300
							1.000.000	5.750
							2.500.000	15.000
							5.000.000	30.000
							10.000.000	67.500
							20.000.000	130.000

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ